

Сръбско-българската война започва на 14 ноември (2 ноември ст. ст.) 1885 г., когато Сърбия, недоволна от осъщественото на 6 септември 1885г. съединение на Княжество България с Източна Румелия, което според нея се нарушавало "равновесието" на Балканския полуостров, установено от Берлинския конгрес 1878 г., обявява война на България. Българската победа в тази кратка война, наричана „капитаните побеждават генералите“ довежда до международното признаване на Съединението на България.

Балканите след Съединението на Княжество България с Източна Румелия

На 6 септември 1885 г. бил осъществен народният идеал – Съединението на Източна Румелия с Княжество България. Пред уголемената българска държава възникнали нови задачи, свързани с нейната дипломатическа и военна защита. Съединението не било добре прието от съседните балкански държави, тъй като появата на удвоена българска държава се превръщало в заплаха за техните завоевателни кроежи на полуострова.

Отношението към Съединението на Гърция

След Съединението Гърция извършила незабавна мобилизация. Правителството и?

заплашило Русия, Османската империя и западните Велики сили, че ще нахлуе в турската територия, за да присъедини части от Македония, като компенсация за териториалното разширение на България, тъй като нямало обща граница с България по нова време и не можела да иска преки териториални компенсации от нея.

Румъния също поискала териториална компенсация

Румъния също се опитала да получи териториално разширение в Южна Добруджа, но плановете на правителството на Йон Братиану не срещнали одобрение от Германия, Австро-Унгария и Русия и след струпването на руски войски по източните граници на Румъния, румънският министър-председател тържествено заявил, че Румъния ще пази неутралитет по отношение на Съединението на Румелия с Княжеството.

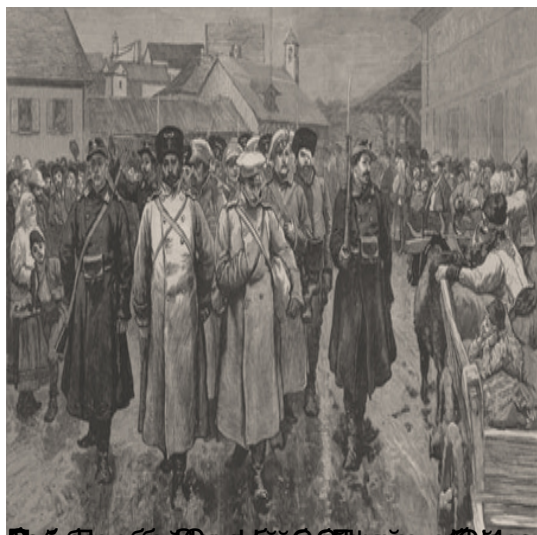
"Велика" Сърбия, която искала да бъде хегемон на Балканите, отправя неизпълними териториални претенции към България, в замяна на признаване на Съединението.

Сърбия, която имала планове за хегемония сред славянското население на Балканите, била категорично против Съединението. Крал Милан Обренович уведомил всички Велики сили още през 1881 г., че ще нападне България при едно евентуално съединение на Княжеството с Източна Румелия. На 9 септември 1885 г. Сърбия мобилизирала запасните чинове.

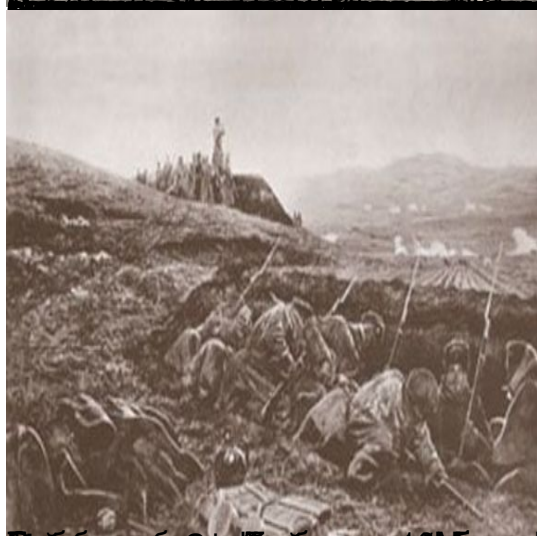
На 12 септември България била уведомена за мобилизацията в Сърбия, извършена, „за да запази равновесието“ на Балканския полуостров. Сръбските искания били за признаване на Съединението срещу отстъпване на Видин, Трън и Радомир, за които в Сърбия нагло се твърдяло, че били населени със сърби. Главната цел на Сърбия била да постави под свой контрол столицата София, като по този начин отреже окончателно връзката на България с македонските земи.

Сръбско-българската война в защита на Съединението

Автор: Николай Божков

Сръбско-българската война в защита на Съединението

Сръбско-българската война в защита на Съединението